

РЕШЕНИЕ

№ 5788

гр. София, 13.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 77 състав,
в публично заседание на 06.10.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: ЕВГЕНИЯ БАЕВА

при участието на секретаря Розалия Радева, като разгледа дело номер **6200** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 145 от следващите от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 39, ал. 1 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

Образувано е по жалбата на Н. Д. Н. от [населено място], срещу отказа на Агенция по вписванията-С., като администратор на лични данни, да заличи лични данни, обективиран в писмо с изх. № 66-00-471/10.06.2022 година.

Жалбоподателят твърди, че отказът е незаконосъобразен, като постановен при допуснати съществени процесуални нарушения и неправилно приложение на материалния закон. Моли съда да постанови решение, с което да отмени оспорения отказ. Претендира направените пред инстанцията съдебно-деловодни разноси.

В съдебно заседание жалбоподателят не се явява и не изпраща представител. В писмено становище от 04.10.2022 година поддържа жалбата.

Ответникът, чрез процесуален представител, оспорва жалбата. Твърди, че актът е издаден от компетентен орган и при спазване на материалния и процесуален закон. Моли съда да постанови решение, с което да отхвърли жалбата. Претендира направените пред инстанцията съдебно-деловодни разноси.

Съдът, след като се съобрази с изложените в жалбата основания, доводите на страните и събраните доказателства, приема за установено следното:

Със Заявление с вх. № 66-00-471/03.06.2022 година жалбоподателят е поискал изтриване/заличаване на личните си данни, обявени в Търговския регистър в поле „Актуален учредителен акт“ на „Юник Финанс 2“ ООД. Посочил е, че в случай, че се

приеме, че е предоставил съгласие за публикуването им, оттегля същото.

С писмо изх. № 66-00-471/10.06.2022 година Изпълнителният директор на Агенция по вписванията е отказал да заличи личните данни на жалбоподателя. За да постанови този резултат органът е приел, че в Заявление с вх. № 20180621140000, с което е заявено изменение в седалището и адреса на управление на дружеството личните данни на жалбоподателя не са заличени, поради което е прието, че заявителят е дал съгласие за обявяването им. В писмото са дадени указания за представяне на препис от дружествения договор със заличени данни, който да бъде обявен в Търговския регистър.

Не са представени доказателства за връчване на писмото, поради което подадената на 23.06.2022 година е в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК.

По делото няма спор, че Агенция по вписванията, при упражняване на дейността си по чл. 3, ал. 1 от Закона за търговския регистър и регистъра на юридическите лица с нестопанска цел (ЗТРРЮЛНЦ), действа в качеството на администратор на лични данни и като такъв ги обработва. Легални определения на понятията лични данни, обработване на лични данни и администратор на лични данни се съдържат в чл. 4, § 1, 2 и 7 от Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 година относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО (Регламент № 2016/679).

Като администратор на лични данни ответникът е следвало да обяви информацията без информацията, представляваща лични данни, арг. чл. 2, ал. 2 от ЗТРРЮЛНЦ.

В случая обявеният акт е промяна в седалището и адреса на управление на дружеството. Според чл. 115, т. 3 от Търговския закон дружественият договор на такова дружество следва да съдържа името, съответно фирмата и единния идентификационен код на съдружниците. В случая се касае за съдружници, които са физически лица, поради което и с оглед на посочената разпоредба те следва да бъдат индивидуализирани само с име. Следователно, по силата на чл. 2, ал. 2 от ЗТРРЮЛНЦ, личните данни, подлежащи на обявяване, като законово изискуем реквизит на дружествения договор, са имената на съдружниците.

Подлежащите на вписване обстоятелства се заявяват по ред, регламентиран в чл. 13 от ЗТРРЮЛНЦ и Наредба № 1 от 14.02.2007 година за водене, съхраняване и достъп до търговския регистър и до регистъра на юридическите лица с нестопанска цел. Ал. 6 на чл. 13 от ЗТРРЮЛНЦ възлага на заявителя (лице по чл. 15 от същия закон) задължение да представи подлежащия на обявяване акт съгласно изискванията на закона, както и заверени преписи от актовете, подлежащи на обявяване в търговския регистър, в които личните данни, освен тези, които се изискват по закон, са заличени. Според ал. 9 на същия член, когато в заявлението или в приложенията към него документи са посочени лични данни, които не се изискват по закон, се смята, че предоставилите ги лица са дали съгласието си за тяхното обработване от агенцията и за предоставянето на публичен достъп до тях.

Въведената с тази норма презумпция за съгласие е в колизия с разпоредбите на чл. 4, §. 11 и чл. 6, §. 1, б. „а“ от Регламент № 2016/679, които се ползват с предимство пред нормите на вътрешното законодателство, които им противоречат, арг. чл. 5, ал. 4 от Конституцията на Република България. Съгласие на субекта на данните е всяко свободно изразено, конкретно, информирано и недвусмислено указание за волята на субекта на данните, посредством изявление или ясно потвърждаващо действие, което

изразява съгласието му свързаните с него лични данни да бъдат обработени. Обработването е незаконосъобразно ако субектът на данните не е дал съгласие за обработване на личните му данни. Съгласието не може и не следва да бъде презумирано. Недопустимо е администраторът на лични данни да бъде освободен от задължението, вменено му с чл. 7, § 1 от Регламента, съгласно който когато обработването се извършва въз основа на съгласие администраторът трябва да е в състояние да докаже, че субектът на данни е дал съгласие за обработване на личните му данни. Представянето на дружествения договор на дружеството без заверен препис от него със заличени данни не може да бъде определено като ясно потвърждаващо действие, което изразява съгласието на определено лице, свързаните с него лични данни да бъдат обработени. Ето защо, дори да не е представен такъв препис, администраторът, в изпълнение на законовата забрана по чл. 2, ал. 2 от ЗТРРЮЛНЦ и задължението си по чл. 7, § 1 от Регламента, е длъжен да заличи данните или преди обявяване на акта да изиска недвусмислено изразено съгласие от субекта на данните. След като съгласието на субекта на данните не е изразено недвусмислено, то обработването им е незаконосъобразно, арг. чл. 6 и чл. 7, §. 2 от Регламента.

Дори да се приеме обратната теза, то отказът за заличаване на лични данни или поставянето на условие за извършване на това действие противоречи на разпоредбите на чл. 7, §. 3, пр. 1 и чл. 17, §. 1, б. „б“, пр. 1 от Регламента. Субектът на данни има право да оттегли съгласието си по всяко време и да поиска от администратора изтриване на свързаните с него лични данни без ненужно забавяне. В тази хипотеза администраторът е длъжен да изтрие данните без ненужно забавяне или да обоснове наличието на някое от изключенията, предвидени с разпоредбата на чл. 17, §. 3 от Регламента.

В случая с подаденото заявление до Агенцията по вписванията жалбоподателят изрично е поискал изтриване на личните му данни, обявяването на които не е изискуемо със закон, като е заявил ясно и недвусмислено, че дори да е презумирано съгласието му за обработването им, то той го оттегля, поради което за администратора на лични данни не е съществувало никакво съмнение каква е била волята на субекта на данни.

Вместо да изпълни задължението си да изтрие данните незабавно, ответникът е указал необходимостта от представяне на заверен препис от дружествения договор, в който личните данни, освен изискуемите по закон, са заличени, с което е направил недопустимо смесване между регистърното производство по ЗТРРЮЛНЦ и предвидените в чл. 15 - 22 от Регламент № 2016/679 производства по реализиране на конкретни права от субектите на данни.

Жалбоподателят е подал заявление в лично качество, като субект на данни по смисъла на чл. 4, § 1 от Регламента, а не в качеството си на представляващ търговското дружество. В това си качество той разполага с правата по чл. 15 – 22 от Регламента вкл. и правото на изтриване по чл. 17, § 1. Процедурата по този параграф е самостоятелна и различна от регистърното производство по ЗТРРЮЛНЦ. В нея задължение за действие има не субектът на данни, упражнил свое гарантирано право, а администраторът на лични данни, поради което незаконосъобразно агенцията е указала необходимостта от подаване на заверен препис от дружествения договор със заличени лични данни.

При наличието на изрично заявено оттегляне на съгласието и при липсата на някое от изключенията, предвидени в чл. 17, § 3 от Регламента, ответникът, в нарушение на

императивните разпоредби на чл. 2, ал. 2 от ЗТРРЮЛНЦ и чл. 17, §. 1, б. „б“ от Регламента е отказал да изтрие/заличи публикуваните лични данни на жалбоподателя извън трите му имена.

Предвид горното обжалваният отказ подлежи на отмяна. Преписката следва да се изпрати на Агенция по вписванията, като администратор на лични данни, за ново произнасяне в сроковете по чл. 12, §. 3 от Регламент (ЕС) 2016/679 съобразно задължителните указания, съдържащи се в решението.

Съдът намира, че искането за отправяне на преюдициално запитване следва да се остави без уважение, поради липсата на неяснота в тълкуването и прилагането на правото.

На жалбоподателя следва да се присъдят направените пред инстанцията съдебно-деловодни разноски в размер на 510 лева, представляваща платена държавна такса за образуване на делото в размер на 10 лева и 500 лева, представляваща изплатено адвокатско възнаграждение. Съдът намира за основателно възражението за прекомерност на адвокатското възнаграждение, тъй като делото не е сложно от фактическа и правна страна, поради което определи възнаграждение в размера по чл. 8, ал. 3 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ отказа на Агенция по вписванията-С., като администратор на лични данни, обективиран писмо с изх. № 66-00-471/10.06.2022 година, да заличи лични данни по жалбата на Н. Д. Н., ЕГН [ЕГН] от [населено място], [улица], вх. Б, ет. 3, ап. 29 и ИЗПРАЩА преписката на Агенция по вписванията за ново произнасяне по Заявление с вх. № 66-00-471/03.06.2022 година в сроковете по чл. 12, § 3 Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО.

ОСЪЖДА Агенция по вписванията – С. ДА ЗАПЛАТИ на Н. Д. Н., ЕГН [ЕГН] от [населено място], [улица], вх. Б, ет. 3, ап. 29 сумата от 510 (петстотин и десет) лева, представляваща съдебно-деловодни разноски.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва в 14-дневен срок от получаване на съобщението пред върховния административен съд на Република България.

СЪДИЯ

: